

νά μὴν πατζάρην μία τὴν ἄλλη ἀδελφὴν ἀλλὰ πᾶσα μία / νὰ ὀρίζην τὰ ἐδικὰν τῆς
λέγοντας ἀκόμα καὶ ἐτοῦτον ἀνάμεσόν τος μάνα καὶ θυγατέρα ὅτιν νὰ τὴν ἔχην / εἰς
τὸ ἴδιόν τῆς σπίτιν ἢ κερά Μαργαρίτα καὶ νὰ τὴν κυβερνᾷ καὶ νὰ τὴν μαντινιέρην
σὲ κεῖνο ὁποῦναι τῆς χρεὶ / ας κατὰ τὴν τάξιν καὶ εἰς ἐκεῖνο ποῦ εἶναι τῆς δύναμῆς
τῆς ἕως τὸν μπρῶτον ἐρχόμενο Ἰούλιον καὶ ἄ / πὸ κεῖ καὶ κεῖ νὰ παύγην ἢ κερά
Μαργαρίτα ἀπὸ τὰ ἐξοδὰν τῆς καὶ ἄς τὴν ἐθεωρεῖν καὶ ἢ ἄλλην τῆς / θυγατέραν
καὶ πάλι ἂν τῆς τύχην θάνατος ἕως τότες νὰ πηγαίνει λέγειν ἢ ὁξοδὸν ἀνάμεσαν /
τὶς δύο τῆς θυγατέρες σὰν καλὰ τὸς ἀφήνει τὰ σπίτιαν τῆς. Εἰς ὅλον τὸ πα[ρὸν]
γεγραμμένον ἔμει / να κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους
μάρτυρες οἱ ὁποῖοι γράφου / ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ ἐξῆς.

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν — — —

/ — Κωνσταντῆς Τζαμενοῦκος μάρτυρας τᾶνωθεν — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

360

Ἀντὶ καταβολῆς δόση

φ. 199^v

/ Φ. 205

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Σεπτεβρίου 22/
εἰς τὸν οἶκον τοῦ [εὐλαβε] / στάτου παπᾶ κυρ Γεωργίου Μελισουργοῦ ἐδῶ παρὼν
ὁ εὐλαβέστατος παπᾶ κύρ Κωνσταντῆς [Πα] / σαγενίτης καὶ ἢ κερά παπαδιὰ πρε-
σβυτέραν τοῦ ποτὲ παπᾶ Νικολάου Μελισουργοῦ καὶ ὁ μισέρ / Κωνσταντῆς Τζα-
μενοῦκος λέγοντας τὰ αὐτὰ μέρην πὼς ἐπειδὴ καὶ ὁ μισέρ Κωνσταντῆς ὁ [ἄ] / νω-
θεν Τζαμενοῦκος καὶ νὰ ἦρθεν ὁπέρισυν καὶ νὰ ἔδειξεν μὲ γράμματα καὶ μαρτυρίες
πὼς / τοῦ ἐχρεώσταις ὁ ποτὲ Ἰακώβος Μπάλιος ἔπγασεν τὸν ἄνωθεν ἀφέντη παπᾶ
κύρ Κωνσταν / τὴν καὶ τὴν κερά παπαδιὰ ὡς πρόσωπον τοῦ ποτὲ Ἰακώβου ἐπειδὴ
καὶ νὰ εἴχασιν τὸ πρᾶμαν / του ψυχικὰ εἰς τὰ μοναστήριάν τος καὶ ἔτζι ἐκόψασιν
ἀπὸ τὸ πρᾶμαν τοῦ ἀπὸ τὸ ἄ / μπέλι ὁποῦ εἶχε ἀπὸ τῆς μάνας του καὶ ἐδώκασιν του
διὰ τὸ ἐκεῖνο χρέος καθὼς διαλα / βάνει ἢ γραφὴν ὁποῦ τοῦ ἐκάμασιν εἰς τὲς πρά-
ξεις κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος. Τώριν πά / λι ἐσηκώθην ἢ Ἀργυρὴν λεγομένην
τοῦ Σταμπολάκην καὶ εὐρέθην κληρονόμισσαν καὶ ἐδι / κὴν τῆς μάνας τοῦ ποτὲ
Ἰακώβου κατὰ τὴν διαθήκην τῆς μάνας τοῦ μπρολεγομένου Ἰακώβου / καὶ ἔτζι
ἐπῆρε τὸ ἄνωθεν πρᾶμα ὁποῦ τοῦ ἐδώκασιν τώρι ἐπειδὴ καὶ νὰ τὸ ἐπῆρασιν ἐ / κεῖνο
τόριν τὴν σήμερον ἐστείλασιν ἀποκοπτάδες τὸν κύρ Ἀντώνιο Μολήρην καὶ Λιαρ-

μά / κης Τζανιδάκης ἀπὸ τὴν Τρυμαλιὰ καὶ ἐπήγασιν καὶ ἐστιμάρασιν ἀπὸ τὸ ἄλ-
λον ἀμπέλι / ὁποῦ ἔχουσιν ποὺ εἶναι ἀπὸ τοῦ πατέραν του τοῦ ποτὲ Σταμάτην ρεα-
λίω 49 ἡγου σαράντα / ἐννια καὶ μὲ τὴν ὁδοὶν ὁποῦ ἔκαμε εἰς τὸ ἄλλο ἀμπέλι
ὁποῦ τοῦ ἐπήγασιν καὶ ἐσηνμα / δέψασιν τον καθὼς φαίνεται χωράφιν καὶ ἀμπέλιν
καὶ ἔτζιν οἱ ἄνωθεν ἀφέντης παπᾶ / κύρ Κωνσταντῆς καὶ ἡ κερά παπαδιὰ ἀπὸ τὴν
σὴνμερον τὸ αὐτὸν πρᾶμα καθὼς τὸ ἐ / σημαδέψασιν οἱ αὐτοῖν ἀποκοπταὶ τὸ παρα-
δίδουν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν μισέρ / Κωνσταντῆν νὰ τὸ ἔχην καὶ νὰ τὸ κυριεύην
καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζην ὡς πρᾶμα ἐδικόν του / καὶ ἀγορά του ὁποῦ λογαῖται καὶ διὰ
κανένα καιρὸν πάλι καὶ ἤθελε τύχην κανέναν / ἐνάντιον διὰ τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ
μπορῇ καὶ νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ πιάνη πάντα / ἀπὸ τὸ πρᾶμα τοῦ ποτὲ Ἰακώβου τὸ
πρᾶμα νὰ ριφάρεται εἰς ὅ,τιν ἔδωσεν καὶ τὰ ἐξῆς /. Εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον
οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένον βεβαιώνοντάς / τον καὶ οἱ μερίδες ὑπὸ
χειρός τος καὶ μὲ ἀξιόπιστους μαρτύρους τὸ ὁποῖο πρᾶμα εἶναι / στήν Μπλάκα
σύνμπλιον τοῦ ἀφεντικοῦ καὶ τῆς Κουμούνας Στράτας.

/ — Ἀντώνης Γριμάλδης μάρτυρας εἰς τᾶνωθε:—

/ — Γερμανὸς Κορονέλλος μάρτυρας εἰς τᾶνωθε —

/ — Νικόλας Κωστατῆ Μαροῦς μάρτυρα στᾶνωθε ++

/ — Κωνσταντῖνος ἱερεὺς ὁ Πασαγενίτης βεβαιώνω τὸ παρὸν

/ Ἡ ἄνωθε κερά παπαδιὰ στέργει καὶ βεβαιώνει ὡς ἄνωθε καὶ μὴν ἔχοντας γράμ-
ματα ἔγραψα / ἐγὼ Ἀντώνης Γριμάλδης διὰ λόγου της — — —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

361

Διαιτησία

φ. 200^Γ

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ μαστρὸ Ἰωάννη Φ 206

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 3/
ἐπειδὴ καὶ νὰ εὐρισκούτονε κάποια δια / φορὰ ἀνάμεσαν τὸν μαστρὸ Ἰωάννη Μπερ-
νόρε μὲ τὸ γαμπρό του τὸ μαστρὸ Γεώργιο ἀπάνω εἰς ἓνα κομμάτι / χωράφιν ὁποῦ
τοῦ ἐπουρκόταξε εἰς τὲς Ἐνκαρὲς καὶ εἶχεν του κοντετζιὸν ὅτιν κάθεν ποὺ ἤθελε
σπαρ / θεῖ γέννημα νὰ δίνη τοῦ πεθεροῦ του πέντε μὸδια καὶ ὄντες εἶναι καλοκαι-
ρινὸ νὰ τοῦ δίνη τέσσερα / πινάκια μαγέρεμα τώριν ὁ αὐτὸς ἄνωθεν μαστρὸ Γεώρ-
γης λεμεντάρεται καὶ λέγειν πὼς πλη / ρώνει βοῖβονταλίχιν καὶ μαλώνει μὲ τὸν
μπεθερόν του καὶ γυρεύγειν νὰ τοῦ κόψην ἀπ' αὐτὰ τὰ κον / τετζιονάδα. Ὅθεν διὰ